

NORWEGIAN A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NORVÉGIEN A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NORUEGO A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- The Bokmål version is followed by the Nynorsk version.
- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Choose either the Bokmål version or the Nynorsk version.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.
- It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- La version en Bokmål est suivie de la version en Nynorsk.
- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Choisissez ou la version en Bokmål ou la version en Nynorsk.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.
- Vous n'êtes pas obligé(e) de répondre directement aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le souhaitez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- La versión en Bokmål es seguida por la versión en Nynorsk.
- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Elija la versión en Bokmål o la versión en Nynorsk.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.
- No es obligatorio responder directamente a las preguntas de orientación que se incluyen, pero puede utilizarlas si lo desea.

NORWEGIAN A2 – BOKMÅL VERSION
NORVÉGIEN A2 – VERSION EN BOKMÅL
NORUEGO A2 – VERSIÓN EN BOKMÅL

Velg **enten** del A eller del B.

DEL A

Analyser og sammenlign de følgende to tekster:

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap. Du må ikke besvare hjelpespørsmålene som følger oppgaven. Du kan imidlertid bruke dem som utgangspunkt for din sammenligning.

Tekst 1 (a)

Folk over 40 skulle vært døde! (Til alle over 40!)

I følge dagens lovgivere og byråkrater skulle de av oss som var barn på 40-, 50-, og 60-, ja til og med tidlig på 70-tallet ikke ha overlevd.

Våre babysenger var malt med blybasert maling. Vi hadde ingen barnesikring på medisinflasker, dører eller skap, og når vi syklet, hadde ingen av oss hjelmer. Som barn kjørte vi i biler uten sikkerhetsbelte eller airbag. Og det å sitte bakpå et lasteplan på en varm sommerdag var alltid en spesiell nytelse.

Vi drakk vann fra hageslangen, og ikke fra flasker. Skrekk og gru! Vi spiste brød med smør på, drakk brus med sukker i, men ble aldri overvektige fordi vi alltid var ute og lekte. Vi delte gjerne en brus mellom oss og drakk fra samme flaske, – uten at noen faktisk døde av det.

10 Vi brukte timer på å bygge ”Ola-kjerrer” av skrap og ingenting, og raste av gårde nedover bakken, - bare for å finne ut at vi hadde glemte å lage bremses. Etter noen turer ut i bushen lærte vi å løse problemet. Vi dro hjemmefra tidlig om morgenen for å leke hele dagen og var tilbake når gatelysene ble tent. Ingen hadde mulighet til å få tak i oss i løpet av dagen. Ingen mobiltelefon. Utenkelig!

15 Vi hadde ikke Playstation, Nintendo 64, X-box, ingen tv-spill i det hele tatt, ikke 99 kanaler på TV, ingen videofilmer, ikke surround-lyd, hjemme PC eller praterom på Internett. Vi hadde venner! Vi gikk ut og fant dem!

Vi falt ned fra trær, skar oss, brakk bein og armer, slo ut tenner, men ingen ble saksøkt etter disse uhellene. Det var uhell. Ingen andre kunne beskyldes, – unntatt oss. Husker du uhell? Vi sloss, ble gule og blå og lærte å komme over det. Vi fant på leker med pinner og tennisballer, og vi spiste mark. Til tross for advarslene var det ikke mange øynene som ramlet ut, og ikke levde markene inni oss for alltid. Vi syklet eller gikk hjem til hverandre, banket på døra, gikk bare inn og blandet oss i samtalen. Noen elever var ikke så lure som andre så de dumpet og måtte gå et år om igjen. Fryktelig!

25 Denne generasjonen har fostret noen av de mest risikovillige, de beste problemløserne og investorer noensinne. De siste 50 år har vært en eksplosjon av nyskapning og nye ideer. Vi hadde frihet, tabber, suksess og ansvar, og vi lærte å forholde oss til det alt sammen. Og du er én av dem. Gratulerer!

30 Vær så snill å maile denne videre til andre som opplevde den store lykke å vokse opp som barn før myndigheter og lovgivere regulerte våre liv til vårt eget beste... Det gode liv er vårt!!

Kjedebrev på Internett, epost.telenor.no/mobileoffice 08.11.2004

Tekst 1 (b)

Barneulykker kan forebygges

Overlege Børge Ytterstad intervjuet av Gudrun Vinsrygg

Småbarn trenger tilsyn absolutt hele tiden. Men uansett hvor godt du passer på, greier du ikke å holde øye med barnet ditt hvert eneste sekund. Å trygge hjemmet og andre steder der barn ferdes med tanke på sikkerhet, minsker risikoen for alvorlige ulykker – gir større bevegelsesfrihet for barnet – og større trygghet for foreldrene.

– Selv om Norge er et av verdens sikreste land for barn å vokse opp i, dør hvert år ca. 50 norske barn i ulykker, og et mye høyere antall skades, sier Børge Ytterstad, overlege ved Harstad Sykehus og førsteamnauensis ved Universitetet i Tromsø. Siden 1985 har han forsket på skadeepidemiologi og skadeforebygging. – Ulykker er den vanligste dødsårsaken blant småbarn over ett år. Men iblant utsettes barn også for ulykker som kan gi varige skader, eller som krever lange, og kanskje smertefulle sykeleier. I de fleste tilfeller går det heldigvis ikke så galt, oftest slipper foreldrene med skrekken og barnet med småskader.

Farlig land

Norge ligger på ulykkestoppen blant de nordiske landene når det gjelder barneulykker, og antallet hjemmeulykker – særlig blant de minste barna – er økende. Studier fra Sverige viser at store sosio-økonomiske klasseskiller i et land disponerer for høy barnedødelighet. USA er 30 ganger rikere enn Bulgaria, regnet i nasjonalprodukt, men ulykkesdødeligheten er den samme – fordi det i USA er mye større forskjeller mellom fattige og rike enn i Bulgaria. De rike og relativt egalitære nordiske land er derfor blant verdens sikreste land for barn å vokse opp i.

– **Hvordan forklarer du det?**

– I Norge får stort sett alle barn del i de samme samfunnsgodene – for eksempel gang- og sykkelveier, brannsikring i boliger, barnesikker emballasje og barnesikre kjøkken. Her er lover og forordninger til god hjelp: brønnloven, lov om barnesikring i bil og lovpålagt kommunalt ansvar for ulykkesforebygging. Barnesikkerhet ble satt på sakskartet gjennom nasjonale satsinger (Handlingsutvalg mot barneulykker og Samarbeidsutvalg for barnesikkerhet). Vi har siden 1985 hatt et nasjonalt skaderegister, og fra dette er det kommet mange publikasjoner med analyser av barneulykker, – og hvordan de kan forebygges. Forfatterne fremhever viktigheten av å sikre fysiske miljø og produkter – kombinert med foreldreopplysning. Dessverre er dette skaderegisteret nedlagt fra 01.04.2003. Det er å håpe at helseforetakene oppfyller intensjonene i det omorganiserte sykehusvesen og overtar skaderegisterets rolle, slik at skadeforebygging i Norge systematiseres bedre – i et samarbeid med første- og andrelinjetjenesten.

Utdrag fra artikkelen *Barneulykker kan forebygges* på nettstedet "Helsenytt for alle" nov. 2003
www.helsenytt.no

- I hvilken grad brukes humor som virkemiddel?
- Hvilke forventinger skaper overskriftene til tekstene?
- Hvordan henvender forfatteren seg til leseren?

DEL B

Analyser og sammenlign de følgende to tekster.

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap. Du må ikke besvare hjelpespørsmålene som følger oppgaven. Du kan imidlertid bruke dem som utgangspunkt for din sammenligning.

Tekst 2 (a)**Inn som russ***

Russeklær består ikke lenger av en kjeledress og en lue med dusk på. Nå får du undertøy, topper og belter med russemotiv.

Om alt er like nødvendig, er en annen sak, men skal du følge russemoten, bør du i hvert fall ha noe mer enn en bukse. – I år er det hettegensere som gjelder, med egne trange modeller for jenter, forteller Anita Kirkeberg Hansen, designer for Russeservice AS.

Nytt av året er hettegensere med høy hals med forskjellige motiver på.

Jentebukser

Bukse er som alltid et must for russen. – Før var det russedresser som gjaldt, men etter hvert gikk det mer og mer over til snekkerbukser. Nå blir bukser uten seler stadig mer populært, forteller klesdesigneren. Hun opplever likevel at snekkerbuksen fortsatt er mest populær, i hvert fall blant jenter. Nytt av året er bukser i jentemodeller. Tidligere har alle busker vært laget i unisex-størrelser, men nå kan jentene få bukser med lavere liv og trangere fit, som samtidig er litt saggete. Russeklærne skal være avslappet og behagelig å gå med, forklarer Anita Kirkeberg Hansen.

15 Stæsj og dilldall

Bortsett fra bukse, lue og genser som de fleste kjøper, skal man gjerne ha litt ekstra stæsj som key string, fløyte, belte og kjetting til russedressen. Nytt av året er lue med hjemmestrikket look, men man kan selvfølgelig holde seg til den tradisjonelle russelua eller caps. Skal man være virkelig ”inn” i russetida, er Anitas beste tips å gå med brede pannebånd (selvfølgelig med russemotiv på).

Dette er virkelig inn i år, både for gutter og jenter, sier hun

Dyrt å være russ

Å være russ er langt fra gratis, det har allerede Stig Robert Bekkelund og Anders Holand Pettersen begynt å merke. Jeg har bestilt bukse, genser, t-skjorte, boxer og noen andre småting. Det kom på nærmere 2.000 kroner, forteller Stig Robert. Han mener at de fleste bestiller for nesten det samme beløpet. Det koster å være russ, men jeg tror det blir verdt det, sier han.

Inn som russ av Yngvild Margrethe Aamodt. Sandefjords Blad 22. januar 2005

* russ: avslutningsfeiring etter videregående skole i Norge.

Tekst 2 (b)

Det startet med en ren tilfeldighet. En fyr jeg hadde en kortvarig romanse med, Peder het han, glemte igjen treningsgenseren sin hos meg. Jeg la den inn i skapet mitt, og ristet beklagende på hodet da han en dag spurte etter den. For genseren var god å ha å snuse på. Også lenge etter jeg var lei av genserens opprinnelige eier.

- 5 En gang i blant henter jeg ned esken fra loftet. Med halvt lukkede øyne åpner jeg en og en pose, og stikker nesen oppi. Og etter noen dype nasalinnpust vet jeg godt hvem som ligger i posen. Den tørre, varme, støvaktige lukten. Som lyspærer som nettopp har blitt tent, og som ikke har vært brukt på en stund. Det er Pedrags sorte ullgenser. Nesen nedi den neste posen. Det lukter blått. Og lyngaktig svette, en anelse våt labrador. Det må være den hvite t-skjorten til Sven.
- 10 Vanilje, ram koriander, svak røyklukt. Det er den grå Cerruti Brothers-genseren til Finn. Det lukter koriander-aktig i den neste posen også, oppblandet med Aramis. Det er den sterkt lilla skjorten til Lars.
- Åttitallsaktig, men så er den jo også fra 1985, og det nest første objektet i samlingen. Sånn fortsetter jeg fra pose til pose, fra mann til mann. Lær og sedertre, Atle. Granbar og nyklippet
- 15 plen; det er Erik. Og med luktene kommer minnene. Du har vel ikke lest Proust, du? <Kort pause.> Noen lukter gjør meg forresten dårlig. Bensin og olje får meg nesten til å kaste opp. -----
- Koriander. Kanskje det bare er tøys. <Pause.> Å beskrive duft er ikke lett. Det blir litt sånn som med vinsmaking, tror jeg. Jeg kan sitte med vinspalten i Aftenposten eller Oz Clarke i den ene hånden og vinglasset i den andre. Jeg vet ikke hvordan det er med deg, men jeg har så å si
- 20 ingen gjenkjenning når jeg smaker en vin som i følge Aftenposten eller Clarke skal smake av eik, solbær eller blyant.
- Ja, ikke sant? Men likevel holder jeg fast ved at Sven lukter lyng. Og Finn koriander. Pedrag varm lyspære. Kanskje er det ikke sånn at Svens svette objektivt sett lukter lyng. Men jeg gjenkjenner hans lukt, og den får meg til å tenke på lyng. Pappa lukter pappa. Jeg kan ikke gjenskape lukten
- 25 hans, og jeg har ingen plastpose med en av de hvite skjortene hans. Men jeg er overbevist om at jeg hadde gjenkjent lukten hans. Pappas lukt.

Utdrag fra *Dyp rød* 315 roman av Helene Uri, Oslo 2001

- Hvilken rolle spiller klær i de to tekstene?
- Hvordan er ordvalget i forhold til målgruppen i de to tekstene?
- Hvordan vil du sammenligne oppbygningen av de to tekstene?

NORWEGIAN A2 – NYNORSK VERSION
NORVÉGIEN A2 – VERSION EN NYNORSK
NORUEGO A2 – VERSIÓN EN NYNORSK

Vel **anten** del A **eller** del B.

DEL A

Analysér og samanlikn dei to fylgjande tekstane.

Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane nyttar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske verkemiddel for å få fram budskapet sin. Du må ikkje svare på hjelpespørsmåla som følger oppgåva. Du kan imidlertid nytte dei som utgangspunkt for samanlikninga di.

Tekst 1 (a)

Folk over 40 skulle vært døde! (Til alle over 40!)

I følge dagens lovgivere og byråkrater skulle de av oss som var barn på 40-, 50-, og 60-, ja til og med tidlig på 70-tallet ikke ha overlevd.

Våre babysenger var malt med blybasert maling. Vi hadde ingen barnesikring på medisinflasker, dører eller skap, og når vi syklet, hadde ingen av oss hjelmer. Som barn kjørte vi i biler uten sikkerhetsbelte eller airbag. Og det å sitte bakpå et lasteplan på en varm sommerdag var alltid en spesiell nytelse.

Vi drakk vann fra hageslangen, og ikke fra flasker. Skrekk og gru! Vi spiste brød med smør på, drakk brus med sukker i, men ble aldri overvektige fordi vi alltid var ute og lekte. Vi delte gjerne en brus mellom oss og drakk fra samme flaske, – uten at noen faktisk døde av det.

10 Vi brukte timer på å bygge "Ola-kjerrer" av skrap og ingenting, og raste av gårde nedover bakken, – bare for å finne ut at vi hadde glemt å lage bremses. Etter noen turer ut i bushen lærte vi å løse problemet. Vi dro hjemmefra tidlig om morgenen for å leke hele dagen og var tilbake når gatelysene ble tent. Ingen hadde mulighet til å få tak i oss i løpet av dagen. Ingen mobiltelefon. Utenkelig!

15 Vi hadde ikke Playstation, Nintendo 64, X-box, ingen tv-spill i det hele tatt, ikke 99 kanaler på TV, ingen videofilmer, ikke surround-lyd, hjemme PC eller praterom på Internett. Vi hadde venner! Vi gikk ut og fant dem!

Vi falt ned fra trær, skar oss, brakk bein og armer, slo ut tenner, men ingen ble saksøkt etter disse uhellene. Det var uhell. Ingen andre kunne beskyldes, – unntatt oss. Husker du uhell? Vi sloss, ble gule og blå og lærte å komme over det.

Vi fant på leker med pinner og tennisballer, og vi spiste mark. Til tross for advarslene var det ikke mange øynene som ramlet ut, og ikke levde markene inni oss for alltid. Vi syklet eller gikk hjem til hverandre, banket på døra, gikk bare inn og blandet oss i samtalen. Noen elever var ikke så lure som andre så de dumpet og måtte gå et år om igjen. Fryktelig!

25 Denne generasjonen har fostret noen av de mest risikovillige, de beste problemløserne og investorerne noensinne. De siste 50 år har vært en eksplosjon av nyskapning og nye ideer. Vi hadde frihet, tabber, suksess og ansvar, og vi lærte å forholde oss til det alt sammen. Og du er én av dem. Gratulerer!

30 Vær så snill å maile denne videre til andre som opplevde den store lykke å vokse opp som barn før myndigheter og lovgivere regulerte våre liv til vårt eget beste... Det gode liv er vårt!!

Kjedebrev på Internett, epost.telenor.no/mobileoffice 08.11.2004

Tekst 1 (b)

Barneulykker kan forebygges

Overlege Børge Ytterstad intervjuet av Gudrun Vinsrygg

Småbarn trenger tilsyn absolutt hele tiden. Men uansett hvor godt du passer på, greier du ikke å holde øye med barnet ditt hvert eneste sekund. Å trygge hjemmet og andre steder der barn ferdes med tanke på sikkerhet, minsker risikoen for alvorlige ulykker – gir større bevegelsesfrihet for barnet – og større trygghet for foreldrene.

– Selv om Norge er et av verdens sikreste land for barn å vokse opp i, dør hvert år ca. 50 norske barn i ulykker, og et mye høyere antall skades, sier Børge Ytterstad, overlege ved Harstad Sykehus og førsteamnauensis ved Universitetet i Tromsø. Siden 1985 har han forsket på skadeepidemiologi og skadeforebygging. – Ulykker er den vanligste dødsårsaken blant småbarn over ett år. Men iblant utsettes barn også for ulykker som kan gi varige skader, eller som krever lange, og kanskje smertefulle sykeleier. I de fleste tilfeller går det heldigvis ikke så galt, oftest slipper foreldrene med skrekken og barnet med småskader.

Farlig land

Norge ligger på ulykkestoppen blant de nordiske landene når det gjelder barneulykker, og antallet hjemmeulykker – særlig blant de minste barna – er økende. Studier fra Sverige viser at store sosio-økonomiske klasseskiller i et land disponerer for høy barnedødelighet. USA er 30 ganger rikere enn Bulgaria, regnet i nasjonalprodukt, men ulykkesdødeligheten er den samme – fordi det i USA er mye større forskjeller mellom fattige og rike enn i Bulgaria. De rike og relativt egalitære nordiske land er derfor blant verdens sikreste land for barn å vokse opp i.

– **Hvordan forklarer du det?**

– I Norge får stort sett alle barn del i de samme samfunnsgodene – for eksempel gang- og sykkelveier, brannsikring i boliger, barnesikker emballasje og barnesikre kjøkken. Her er lover og forordninger til god hjelp: brønnloven, lov om barnesikring i bil og lovpålagt kommunalt ansvar for ulykkesforebygging. Barnesikkerhet ble satt på sakskartet gjennom nasjonale satsinger (Handlingsutvalg mot barneulykker og Samarbeidsutvalg for barnesikkerhet). Vi har siden 1985 hatt et nasjonalt skaderegister, og fra dette er det kommet mange publikasjoner med analyser av barneulykker, – og hvordan de kan forebygges. Forfatterne fremhever viktigheten av å sikre fysiske miljø og produkter – kombinert med foreldreopplysning. Dessverre er dette skaderegisteret nedlagt fra 01.04.2003. Det er å håpe at helseforetakene oppfyller intensjonene i det omorganiserte sykehusvesen og overtar skaderegisterets rolle, slik at skadeforebygging i Norge systematiseres bedre – i et samarbeid med første- og andrelinjetjenesten.

Utdrag fra artikkelen *Barneulykker kan forebygges* på nettstaden ”Helsenytt for alle” nov. 2003
www.helsenytt.no

- I kva grad nyttast humor som verkemiddel?
- Kva for forventingar skaper overskriftene til tekstane?
- Korleis rettar forfattaren seg til lesaren?

DEL B

Analyser og samanlikn dei to fylgjande tekstane.

Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane nyttar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske verkemiddel for å få fram budskapet sin. Du må ikkje svare på hjelpespørsmåla som følger oppgåva. Du kan imidlertid nytte dei som utgangspunkt for samanlikninga di.

Tekst 2 (a)**Inn som russ***

Russeklær består ikke lenger av en kjeledress og en lue med dusk på. Nå får du undertøy, topper og belter med russemotiv.

Om alt er like nødvendig, er en annen sak, men skal du følge russemoten, bør du i hvert fall ha noe mer enn en bukse. – I år er det hettegensere som gjelder, med egne trange modeller for jenter, forteller Anita Kirkeberg Hansen, designer for Russeservice AS.

Nytt av året er hettegensere med høy hals med forskjellige motiver på.

Jentebukser

Bukse er som alltid et must for russen. – Før var det russedresser som gjaldt, men etter hvert gikk det mer og mer over til snekkerbukser. Nå blir bukser uten seler stadig mer populært, forteller klesdesigneren. Hun opplever likevel at snekkerbuksen fortsatt er mest populær, i hvert fall blant jenter.

Nytt av året er bukser i jentemodeller. Tidligere har alle busker vært laget i unisex-størrelser, men nå kan jentene få bukser med lavere liv og trangere fit, som samtidig er litt saggete. Russeklærne skal være avslappet og behagelig å gå med, forklarer Anita Kirkeberg Hansen.

15 Stæsj og dilldall

Bortsett fra bukse, lue og genser som de fleste kjøper, skal man gjerne ha litt ekstra stæsj som key string, fløyte, belte og kjetting til russedressen. Nytt av året er lue med hjemmestrikket look, men man kan selvfølgelig holde seg til den tradisjonelle russelua eller caps. Skal man være virkelig ”inn” i russetida, er Anitas beste tips å gå med brede pannebånd (selvfølgelig med russemotiv på).

Dette er virkelig inn i år, både for gutter og jenter, sier hun

Dyrt å være russ

Å være russ er langt fra gratis, det har allerede Stig Robert Bekkelund og Anders Holand Pettersen begynt å merke. Jeg har bestilt bukse, genser, t-skjorte, boxer og noen andre småting. Det kom på nærmere 2.000 kroner, forteller Stig Robert. Han mener at de fleste bestiller for nesten det samme beløpet. Det koster å være russ, men jeg tror det blir verdt det, sier han.

Inn som russ av Yngvild Margrethe Aamodt. Sandefjords Blad 22. januar 2005

* russ: feiring etter avslutta vidaregåande skule i Norge.

Tekst 2 (b)

Det startet med en ren tilfeldighet. En fyr jeg hadde en kortvarig romanse med, Peder het han, glemte igjen treningsgenseren sin hos meg. Jeg la den inn i skapet mitt, og ristet beklagende på hodet da han en dag spurte etter den. For genseren var god å ha å snuse på. Også lenge etter jeg var lei av genserens opprinnelige eier.

5 En gang i blant henter jeg ned esken fra loftet. Med halvt lukkede øyne åpner jeg en og en pose, og stikker nesen oppi. Og etter noen dype nasalinnpust vet jeg godt hvem som ligger i posen. Den tørre, varme, støvaktige lukten. Som lyspærer som nettopp har blitt tent, og som ikke har vært
10 brukt på en stund. Det er Pedrags sorte ullgenser. Nesen nedi den neste posen. Det lukter blått. Og lyngaktig svette, en anelse våt labrador. Det må være den hvite t-skjorten til Sven. Vanilje, ram koriander, svak røyklukt. Det er den grå Cerruti Brothers-genseren til Finn. Det lukter korianderaktig i den neste posen også, oppblandet med Aramis. Det er den sterkt lilla skjorten til Lars.

Åttitallsaktig, men så er den jo også fra 1985, og det nest første objektet i samlingen. Sånn fortsetter jeg fra pose til pose, fra mann til mann. Lær og sedertre, Atle. Granbar og nyklippet
15 plen; det er Erik. Og med luktene kommer minnene. Du har vel ikke lest Proust, du? <Kort pause.> Noen lukter gjør meg forresten dårlig. Bensin og olje får meg nesten til å kaste opp.

----- Koriander. Kanskje det bare er tøys. <Pause.> Å beskrive duft er ikke lett. Det blir litt sånn
20 som med vinsmaking, tror jeg. Jeg kan sitte med vinspalten i Aftenposten eller Oz Clarke i den ene hånden og vinglasset i den andre. Jeg vet ikke hvordan det er med deg, men jeg har så å si ingen gjenkjenning når jeg smaker en vin som i følge Aftenposten eller Clarke skal smake av eik, solbær eller blyant.

Ja, ikke sant? Men likevel holder jeg fast ved at Sven lukter lyng. Og Finn koriander. Pedrag varm
25 lyspære. Kanskje er det ikke sånn at Svens svette objektivt sett lukter lyng. Men jeg gjenkjenner hans lukt, og den får meg til å tenke på lyng. Pappa lukter pappa. Jeg kan ikke gjenskape lukten hans, og jeg har ingen plastpose med en av de hvite skjortene hans. Men jeg er overbevist om at jeg hadde gjenkjent lukten hans. Pappas lukt.

Utdrag fra *Dyp rød 315* roman av Helene Uri, Oslo 2001

- Kva for rolle spelar klede i dei to tekstane?
- Korleis er ordvalget i forhold til målgruppa i dei to tekstane?
- Korleis vil du samanlikne oppbygninga av dei to tekstane?